

Streda 1. pôstneho týždňa

Lk 11,29-32

Znamená v našom živote
Poukázať, že znamená sú všade okolo nás

Náš život je preplnený rôznymi symbolmi a znakmi. Azda nikto z nás nepovie, že znamená sú pre neho niečo neznáme. Stretávame sa s nimi každý deň na každom kroku.

V evanjeliu sme počuli nádhernú myšlienku: „**Lebo ako bol Jonáš znamením pre Ninivčanov, tak bude aj Syn človeka pre toto pokolenie**“ (Lk 11,30).

Pán Ježiš prišiel na túto zem. Poslal ho jeho a náš Otec. Mal svoje poslanie, ktoré dovŕšil. Pre niektorých je to však nepochopiteľné. Je isté, že Boh miluje všetkých ľudí. A keď videl človekov pád, Jeho srdce sa neuzavrelo, ale dal ľuďom druhú možnosť. Aj keď ho ľudia v priebehu časov hnevali a provokovali, neodvrátil sa od nich. Dal a dáva im možnosť obrátiť sa. Ale ľudia sa znova a znova stavajú proti Bohu. Pochybujú a žiadajú znamená. I od Ježiša žiadali znamená. Nato im Ježiš odpovedá, že dostanú iba Jonášovo znamená. Možno však povedať, že to bolo „iba“? Ak si pozorne prezrieme postavu Jonáša zistíme, že bol tri dni v bruchu veľkej ryby. Možno vám napadne otázka: „Ale aký súvis to má s Ježišom?“ Áno, je to pravda, že Ježiš nebol v bruchu žiadnej ryby. Náš Pán Ježiš však bol tri dni v hrobe. Pozrime sa na Jonáša pred a potom, ako bol v vnútri veľkej ryby a skúsme to prirovnať k Ježišovi. Jonáša vyzýva Boh, aby šiel, ako jeho posol do veľkého mesta Ninive. Ale čo urobil Jonáš? Pobral sa na cestu a sadol na loď. Malo to však jeden háčik – vybral sa opačným smerom. Nie preto, že by smer nepoznal, ale preto, že nechcel poslúchať Boha. Toto neposlúchnutie malo za následok to, že skončil v bruchu ryby. Keď sa potom dostal von z ryby, jeho život sa zmenil a plnil Božiu vôľu. Keď sa teraz pozrieme na Ježiša, v jeho prípade nemožno hovoriť o neposlušnosti. Aj Ježiš však bol tri dni v hrobe. Aj Jeho život sa po troch dňoch pobytu v hrobe zmenil. Z hrobu vyšiel v tele oslávenom.

Ako vidíme na živote Jonáša a Ježiša, Boh sa o svojich verných stará. Ako sme aj spievali v dnešnom responzoriom žalme: „Bože, ty nepohádaš srdcom skrušeným a poníženým.“ Tak, ako sa postaral o svojho Syna, tak sa postará aj o nás. Veď aj nás prijal za svoje deti. Je to pre nás veľká česť, že práve my môžeme byť jeho synmi a dcérami.

Nebuďme neveriaci, ako boli niektorí Ježišovi súčasníci. Uveriť na základe znamení nie je ťažké, ale to už nehovoríme o viere, ale o presvedčení. Vzácnejšia je viera bez znamení. Aj tak nám Boh i dnes dáva mnoho znamení svojej existencie. Stačí sa nám rozhliaďnúť dookola a začať ich vnímať.

Jeden človek povedal: „Keď ráno vstanem a pozriem okolo seba, jediné, čo mi napadá je, že Boh musí byť veľký frajer, keď toto všetko dokázal.“

Verme jeho slovám. Nepotrebujeme znamená, aby sme poznali, ako nás Boh veľmi miluje. A snažme sa Jeho lásku dávať ďalej svojim blízkym.

Aj bez znamení vieme, že Boh nás miluje. Ďakujme mu za jeho lásku a nikdy na to nezabúdajme. Dobrotivý Otče, ďakujeme ti za všetky dary, ktoré nám dávaš. Buď s nami každý deň a v každý čas, aby sme s tebou konali všetku našu prácu.

Amen.